

Sygn. akt: I C 135/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Tadeusz Trojanowski
Protokolant:	Marta Strzała

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2015 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa J. B. (1)

przeciwko L. S. C. de S. y (...) S.A. w M. – Oddział w Polsce

o odszkodowanie

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 50.000 zł (pięćdziesiąt tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2013r. do dnia zapłaty;
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.596,12 zł (trzy tysiące pięćset dziewięćdziesiąt sześć złotych 12/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach kwotę 65,48 zł (sześćdziesiąt pięć złotych 48/100) z zasądzonego roszczenia, tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;
5. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Okręgowego w Gliwicach kwotę 109,15 zł (sto dziewięć złotych 15/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

I C 135/13 Uzasadnienie

Powód J. B. (1) domagał zadośćuczynienia w kwocie 80.000 zł wraz ze wskazanymi odsetkami za śmierć ojca oraz kosztów procesu.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa (k.41).

Sąd ustalił co następuje.

W dniu 24.09.2012 r. w wypadku komunikacyjnym poniósł śmierć ojciec powoda J. B. (2) podczas przechodzenia po pasach. Sprawczyni wypadku –skazana prawomocnym wyrokiem – była ubezpieczona u pozwanego od OC. Śmierć ojca wywołała u powoda silny wstrząs psychiczny oraz poczucie krzywdy .Powód ciężko zniósł stratę ojca, nie może się pogodzić ze sposobem w jako zginął jego ojciec, w sposób tak nieoczekiwany i nagły. Jego ojciec był w dobrej kondycji fizycznej i psychicznej, nie uskarżał się na stan swojego zdrowia.

Powód był emocjonalnie związany ze swoim ojcem, pomimo tego iż dzieliła ich duża odległość; powód ze swoją rodziną w 1990 roku wyprowadził się do Niemiec a jego ojciec pozostał w Polsce. Powód pozostawał z ojcem w stałym kontakcie telefonicznym i korespondencyjnym, wzajemnie interesowali się bieżącymi wydarzeniami u siebie. J. B. (2) zawsze pamiętał o urodzinach i imieninach swoich bliskich. W czasie cotygodniowych rozmów telefonicznych ojciec z synem rozmawiali o hobby: zegarach i filatelistyce i takich sprawach „co rośnie w ogródku”.

J. B. (2) był rozwiedziony, mieszkał samotnie w lokalu kwaterunkowym, utrzymywał się z emerytury. Powód nigdy nie mieszkał na stałe u ojca. Ostatni raz widział ojca w 2010 roku. Powód jeździł do ojca ze swoim znajomym G. P.. Powód uprzednio odwiedzał ojca raz dwa razy w roku do 2010 roku, potem w okresie świąt i wakacji. U ojca powoda nocował powód, czasami jego teściowie. Przykładowa wizyta trwała trzy dni do tygodnia. W 2005 roku powodowi urodził się syn u którego zdiagnozowano ciężką chorobę – raka wątroby i powód swe urlopy poświęcał na wizyty z synem w szpitalu. Ojciec z synem przy spotkaniach serdecznie się witali. Sąsiedzi w domu ojca powoda często się zmieniali. Powód przekazywał ojcu żywność, proszki do prania. Podczas wizyt ojciec i syn wspólnie spędzali czas, były wspólne spacerunki i zakupy.

Organizacją pogrzebu zajmował się powód, który wraz z rodziną był na pogrzebie. Matka powoda przekazała powodowi że szuka go policja, policja powiadomiła powoda o wypadku, nikt nie potrafił mu powiedzieć gdzie są zwłoki ojca.

Powód przeżył prawidłową (fizjologiczną) reakcję żałoby. Aktualnie odczuwane dolegliwości mają charakter zaburzeń lękowych i wynikają z predyspozycji osobowościowych powoda. Charakter więzi łączących powoda z ojcem stanowił prawidłową relację (opinia biegłego, k.240/241).

Powód zwrócił się do pozwanego o wypłatę zadośćuczynienia, ubezpieczyciel odmówił wypłaty.

Powyższy stan faktyczny ustalił w oparciu o następujące dowody:

- wyrok SR w Gliwicach z 21.01.2013 r., III K 1551/12 (k.14)
- akt zgonu ojca powoda (k.13)
- kserokopia korespondencji wysyłanej przez ojca powoda do powoda i jego rodziny (k.21)
- zeznania świadka J. G. (k.248)
- zeznania świadka M. W. (k.73)
- zeznania świadka J. L. (k.72)
- zeznania świadka G. P. (k.163)
- korespondencja stron; pisma z 13.11.2012r. i 11.02.2013r.(k.34.35)
- dokumenty z akt szkodowych pozwanego (k.94A-95A,65A)
- opinia biegłego psychiatry (k.236-241)
- zeznania powoda (k.277).

Zwrócić uwagę należy na pogląd Sądu Apelacyjnego w Lublinie(wyrok z 7.07.2009r.IIAKa 44/09) iż przyznanie zadośćuczynienia tylko w pewnym stopniu rekompensuje doznaną krzywdę za naruszenie prawa do życia w rodzinie; utrata najbliższej osoby zawsze wywołuje ból, który odczuwany jest rozmaicie przez poszczególne osoby dlatego okoliczność ta nie wymaga dowodu.

Dowody wątpliwości nie budziły, zaznaczyć należy że powód miał więcej informacji niż świadkowie; trudne było jedynie ustalenie dokładnej daty ostatniej wizyty- oparto się tu na ustaleniach z postępowania karnego i ubezpieczeniowego(k.65A) i częstotliwości wizyt w ostatnim okresie, dano zatem wiarę powodowi ,który nie ukrywał, że jego wizyty nie były częste. Powód też przekonywująco wytłumaczył dlaczego nie widywali go sąsiedzi(k.278).

Sąd zważył co następuje:

Polski proces cywilny jest kontrydiktoryjny. Sąd ocenia przedstawione dowody i argumenty , a zadośćuczynienie ma na celu kompensować przedwczesną utratę członka rodziny. Wyniki postępowania dowodowego wskazują bezsprzecznie na odczuwaną przez powoda krzywdę. Odnośnie wysokości kwoty zadośćuczynienia należy wskazać ,że krzywda powoda ma charakter nieodwracalny .Zasądzona kwota zadośćuczynienia nie przywróci powodowi ojca, ma jednak na celu pomoc w próbie dostosowania się do nowej rzeczywistości oraz zapewnić satysfakcję moralną. Zaznaczyć należy, iż w zakresie specjalności powołanego biegłego, tylko biegły może się wiążąco wypowiadać w zakresie wiadomości specjalnych, których nie mają powód i świadkowie, a karny wyrok skazujący podlega ocenie tylko w granicach art.11 kpc.

Przy ocenie „odpowiedniej sumy” w niniejszej sprawie wzięto pod uwagę wszystkie okoliczności wypadku mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy(wyrok SN z 3.02.2000 r.,I CKN 969/98 LEX 50824).Jak ustalono wyżej życie powoda po śmierci ojca zmieniło się. Oczywistym jest iż nie można cierpienia ludzkiego przeliczać na procenty; w realiach niniejszej sprawy, ustalone w wyroku świadczenie jest odpowiednie. Nie uszło uwadze Sądu iż powód wciąż przeżywa śmierć ojca ,te skutki są więc trwałe i zadośćuczynienie objęło także tę krzywdę nowo-ujawnioną. Jednocześnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego w ostatnim okresie podkreślane jest przede wszystkim i traktowane jako zasada to , że wysokość „odpowiedniej” sumy, zależy przede wszystkim od rozmiaru doznanej przez poszkodowanego krzywdy, ustalonej przez Sąd przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy. Wśród tych okoliczności nie umknęło Sądowi, że powód mieszka za granicą, gdzie przedmiotowa kwota ma inną siłę nabywczą, jednakże ojciec powoda mieszkał w Polsce, omawiane spotkania odbywały się w Polsce, a i powód dawniej mieszkał w Polsce i dobrowolnie zamieszkał w kraju w którym była i jest wyższa siła nabywczą pieniądza; świadczenie o którym mowa jest zadośćuczynieniem a nie odszkodowaniem, zatem jest adekwatne do istniejącej sytuacji. Zasada umiarkowanej wysokości zadośćuczynienia ma bowiem charakter uzupełniający w stosunku do kwestii zasadniczej jaką jest wymiar szkody niemajątkowej. Różna waga każdego z tych elementów nie może zatem prowadzić do sytuacji, że zasądzone na rzecz powoda zadośćuczynienie w nieodpowiedniej wysokości nie rekompensowałoby należycie doznanej krzywdy(por. wyroki Sądu Najwyższego z 30.01.2004r., I CK 131/03 OSNC 2005 , nr 2, poz.40 i z dnia 10.03.2006 r. IV CSK 80/05 OSNC 2005 , nr 10, poz. 173). Roszczenie powoda było zasadne do kwoty przyznanej tytułem zadośćuczynienia. Przyznano z tego tytułu kwotę 50.000 zł na zasadzie art.446 par.4 kc.

O odsetkach orzeczono w oparciu o art.817 par 2 kc. W dacie sporządzania odmowy wypłaty ubezpieczyciel miał już możliwość całościowej oceny zaistniałego zdarzenia(w tym ustalenia faktów o częstotliwości kontaktów i prawidłowej oceny ustalonej więzi rodzinnej), dowody przeprowadzone przed Sądem jedynie potwierdziły istnienie roszczenia a ubezpieczyciel nie zaproponował żadnej kwoty; kwota objęta wyrokiem zawiera się w wezwaniu do zapłaty z dnia 13.11.2012 r.

Dalej idące roszczenie-co do wysokości kwoty- oddalono jako nieuzasadnione z przyczyn podanych powyżej.

O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art.100 kpc w oparciu o wynik sprawy, dokonując stosunkowego rozdzielenia kosztów.

O nieuiszczonych kosztach sądowych orzeczono w oparciu o art.113 ust.1uoks w związku z art.100 kpc .